

Grupni izbor i metode grupnog usuglašavanja

Normativne teorije grupnog izbora

- bave se procedurama glasanja
- pretpostavka: grupu čine savršeno racionalni i informirani pojedinci koji svoje preferencije izražavaju kao rang-liste promatranih opcija
- problem je definisanje metode grupnog izbora koji će omogućiti formiranje jedinstvene, grupne rang-liste te istovremeno zadovoljiti neke etičke principe

Teorija društvenog izbora

Kenneth Arrow

- 1951. Teorem nemogućnosti
 - Knjiga "Social Choice and Individual Values"
 - 1972. godine dobitnik Nobelove nagrade za doprinos teoriji opšte ravnoteže i teoriji blagostanja zajedno s Johnom Hicksom
- Teorija društvenog izbora "Da li je formalno moguće konstruirati proceduru koja transponira skup poznatih individualnih preferencija u obrazac društvenog donošenja odluka, a da pri tom dotična procedura zadovoljava određene prirodne uslove."

Pretpostavke teorije društvenog izbora Kennetha Arrowa

- Grupna odluka svodi se na postupak određivanja grupne preferencije na temelju individualnih preferencija svih njenih članova.
- Uslovi racionalnosti grupnog odlučivanja

Kompletnost

- prilikom upoređivanja bilo koje dve opcije, x i y , grupa ili preferira x u odnosu na y , ili preferira y u odnosu na x ili je indiferentna pri izboru između njih (smatra ih jednako dobrim).

Dvostruki sadržaj:

- odnosi se na svaki par opcija – grupa mora biti sposobna izabrati između bilo koje dve alternative.

Tranzitivnost

- pri upoređivanju bilo koje tri opcije: x , y i z , ako grupa preferira x u odnosu na y i preferira y u odnosu na z , onda preferira x u odnosu na z .
- osigurava nezavisnost konačne odluke od samog postupka izbora. U protivnom, ako je odnos grupne preferencije "cikličan", na konačan izbor može uticati sam postupak odlučivanja.

Etički zahtevi – vrednosni okvir teorije K. Arrowa

1. Neograničen domen ili univerzalnost (U)

- funkcija društvenog blagostanja mora prihvatiti sve logički moguće kombinacije individualnih preferencija
- omogućava svim članovima grupe da na temelju vlastitih kriterijuma samostalno ocene sve alternative

2. Paretoov princip (P) ili uslov jednoglasnosti

- ako svi pojedinci preferiraju x u odnosu na y , onda i grupa mora preferirati x u odnosu na y
- ne sme se poistovetiti sa konsenzusom

3. Nezavisnost od irelevantnih alternativa (I)

- preferencija bilo kojih dveju opcija zavisi samo od njihovog položaja na rang-listama, a ne od poredaka ostalih opcija

4. Nepostojanje diktatora (D)

- ne postoji onaj pojedinac čija bi preferencija automatizmom postala preferencija grupe

Dvostruki sadržaj:

- 1) ako je zadovoljen, grupni izbor možemo provesti mehanizmom glasanja (ako isključimo jednu od opcija sa rang liste ona mora ostati nepromenjena i tako redom).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com